

Resolutionsforslaget (res. 2430) blev i Plenarforsamlingen vedtaget den 18. december 1968 med 88 stemmer for og 2 imod (Sydafrika og Portugal), medens 22 afstod. Baseparagraffen blev ved en delafstemning vedtaget med 68 stemmer for, 16 imod, medens 29 afstod.

4. udvalgs beretning: A/7419.

Fransk Somaliland.

Plenarforsamlingen vedtog den 18. december 1968 uden afstemning at udsætte behandlingen af spørgsmålet om Fransk Somaliland — eller det franske område for Afar og Issa-befolkningen, som nu er områdets officielle navn — til 24. Generalforsamling.

Falklandsøerne (Malvinerne).

Storbritanniens og Argentinas faste repræsentanter meddelte i to enslydende breve af 19. december 1968 til generalsekretæren, at de to landes regeringer på grundlag af resolution 2065 (XX) og 21. og 22. samlings consensus havde fortsat forhandlingerne med henblik på at nå frem til en løsning af problemet angående tvisten vedrørende Falklandsøerne. Forhandlingerne havde i 1968 gjort visse fremskridt henimod en indsnævring af de områder, hvor der er forskellige opfattelser hos de to regeringer. Det er begge regeringers ønske at fortsætte forhandlingerne med henblik på at gøre yderligere fremskridt, så den af FN foreskrevne fredelige løsning kan opnås snarest muligt,

og de to regeringer håber at kunne rapportere til generalsekretæren på ny i løbet af 1969.

Under debatten om den almindelige koloniresolution i Plenarforsamlingen nævnte Argentina, at spørgsmålet om Malvinerne (Falklandsøerne) blev trukket i langdrag som følge af Storbritanniens påstand om, at en anerkendelse af Argentinas suverænitet kun kunne ske, såfremt det ønskedes af øernes nuværende indbyggere. Denne påstand var ikke rigtig, fordi tvisten gjaldt suverænitetsspørgsmål, og derfor var en strid mellem to regeringer. Desuden måtte det anerkendes, at selv om princippet om befolkningernes selvbestemmelsesret normalt anvendes i alle afkoloniseringsspørgsmål, var der tilfælde — som anerkendt i kolonideklarationens paragraf 6 — hvor princippet om national enhed og territorial integritet måtte gå forud. Såfremt princippet om befolkningens selvbestemmelsesret skulle anvendes på besatte områder, hvor indvandrere fra kolonimagten havde bosat sig, ville dette betyde godkendelse af en ulovlig situation. I øvrigt udgør den nuværende befolkning på Malvinerne — hvis interesser Argentina er rede til effektivt at garantere — kun 2.117 indbyggere — et tal, der er nedadgående, og hvoraf en del udgøres af britiske regeringsembudsmand.

I et svar fremhævede Lord Caradon, at der ikke for den britiske regering herskede tvivl om, at den sad inde med suveræniteten over området. En løsning af dette problem kunne kun komme i betragtning, såfremt det opnåede arrangement var tilfredsstillende for øernes indbyggere.

XI. 5. udvalg: Administrative og finansielle spørgsmål.

5. udvalg valgte Paul A. Beaulieu (Canada) til næstformand (første halvdel af samlingen), derefter William G. M. Olivier (Canada) og Santiago Meyer Picon (Mexico) som rapportør.

Plenarforsamlingen tildelte udvalget følgende dagsordenspunkter:

1. Finansielle beretninger og regnskaber for finansåret, der sluttede den 31. december 1967, og beretninger fra revisionsrådet (punkt 72).

- a) FN.
- b) FNs Udviklingsprogram.
- c) FNs Børnehjælpfond.
- d) FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Det nære Østen.
- e) FNs institut for uddannelse og Forskning.
- f) Frivillige fonds, administreret af FNs højkommissær for flygtninge.

2. Tillægsbevillingsforslag for finansåret 1968 (punkt 73).